222113

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางจิตลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง การรับรู้ความสามารถของตน และปัจจัยทางสังคม ได้แก่ บรรยากาศการเรียนการสอน สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อนกับการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต 2) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำนายการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต และ 3) เพื่อเปรียบเทียบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตจำแนกตามคณะที่ศึกษา กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ปีการศึกษา 2551 จาก 4 คณะ จำนวน 450 คน กลุ่มตัวอย่างได้มาด้วยวิธีการสุ่มแบบสองขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองและปัจจัยที่เกี่ยวข้อง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานครั้งนี้ ได้แก่ สถิติสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) สถิติวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรทีละขั้น (Stepwise Multiple Regression Analysis) และใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA)

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ปัจจัยทางจิตลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง และการรับรู้ความสามารถของตนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ปัจจัยทางสังคม ได้แก่ บรรยากาศการเรียนการสอน สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ และ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ปัจจัยทางจิตลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง การรับรู้ความสามารถของตน และ ปัจจัยทางสังคม ได้แก่ บรรยากาศการเรียนการสอน และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์สามารถร่วมกันทำนายการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองได้ร้อยละ 59.5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตในแต่ละคณะที่ศึกษามีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

Abstract

222113

The objectives of this research were 1) to study the relationships between personal psychological factors (i.e., achievement motivation, attitude toward self -directed learning, and self efficacy) and social factors (i.e., learning environment, relationship between teachers and students, and relationship between students and friends). 2) to investigate the predictive factors of self - directed learning and 3) to compare students' self -directed learning classified by faculty. The samples consisted of 450 undergraduate students at Suan Dusit Rajabhat University from 4 faculties during the 2008 academic year. Those students were selected via two- stage random sampling. The data were collected by questionnaires. Statistical Methods that used to analyze data were Pearson Product Moment Correlation Coefficient, Stepwise Multiple regression analysis and One –Way ANOVA.

The results of this research were as follows :

1. The personal psychological factors were achievement motivation, attitude toward self - directed learning and self efficacy had positive correlation to students' self -directed learning with statistical significance at the .01 level.

2. The social factors were learning environment, relationship between teachers and students, and relationship between students and friends had positive correlation to students' self - directed learning with statistical significance at the .01 level.

3. The personal psychological factors, such as achievement motivation, attitude toward self -directed learning, self efficacy and social factors, such as learning environment, relationship between teachers and students, all together were the co-predictors of students' self -directed learning that could be predictable 59.5 of percentage with statistical significance at the .01 level.

4. No significantly statistical difference was found on students' self -directed learning scores among different faculties.